

ogsaa i de Advarsler, han udstedte, stempede Fiskeri i Aaen og Fjorden som Tyveri. Senere oplystes det — det var navnlig et tidligere Medlem af dette Ting, som foretog Undersøgelser og kom til dette Resultat — at den Bestemmelse, paa Basis af hvilken de tidligere Forfølgelser vare iværksatte over for Fiskerne, slet ikke fandtes i det Skøde, som blev paaberaabt. Han havde ganske vist faaet Skøde paa Fiskegaarden og derved en vis Ret til at fiske, men ikke en Eneret, og han var ganske ude af Stand til at lægge andre Hindringer i Vejen for at fiske der. Saa blev der et fuldstændigt Omslag i Domstolens Stilling til Sagen, og Fiskerne, som bleve tiltalte paa ganske samme Grundlag, bleve efter denne Opdagelse rask væk frikendte. Nu var hele Grundlaget for de tidligere Forfølgelser revet bort. En af disse Sager kom for Højesteret, som afsagde en Dom af 27de November 1889, hvor Højesteret dokumenterede, at Fiskegaardsejeren ikke havde nogen Eneret, hvoraf altsaa følger, at andre ogsaa maa fiske i det samme Vand, men at hans Ret dog var af den Beskaffenhed, at han maatte kunne forbyde saadanne Fiskemaader, hvorved Fiskens Opgang til Laksegaarden hindredes eller hemmedes. Dette er et meget vagt Udtryk, da det ikke er godt at vide, hvilke Fiskemaader der kan tillades, og det har ogsaa ført til, at man har etableret Forfølgelse mod Fiskerne paa ny, idet man næsten har gjort det saaledes, at enhver Fiskemaade, som drives ude paa Strækningen fra Randers til Fiskegaarden, er bleven stemplet som ulovlig. Og dette Ord: „ulovligt Fiskeri“ ser jeg brugt gentagne Gange, saavel i dette Lovforslag som i Kommissionsbetænkningen, der er føjet dertil, samt i Regeringsmotiverne til Lovforslaget. Jeg finder, at det er meget vanskeligt at sige, hvad der derovre er lovligt, og hvad der ikke er lovligt. Jeg tillod mig derfor at mene, at Fiskegaarden burde drives paa den af mig anførte Maade, saaledes at den navnlig drevs som en Udvlækningsanstalt, og at Fiskeriet paa Fjorden blev frigivet saaledes, at Befolkningen kunde faa Gavn af den Virksomhed, som Fiskegaarden paa den Maade kom til at udfolde. Det, jeg vil tillade mig at omtale i Dag, er navnlig de Bestemmelser, som gaa ud paa at forandre Forholdene i væsentlig Grad paa Strækningen mellem Rander-Sønderbro og Laksegaarden. Der siges i Lovforslaget, at Fjorden regnes fra Havet til Randers-Sønderbro. Jeg maa sige, at denne Be-

stemmelse er valgt ganske vilkaarligt, og jeg har forgæves søgt et Grundlag, hvorpaa saavel Kommissionen som den høje Regering støtter det, at Fjorden netop skal strække sig dertil. Randers Fjord er jo et ganske ejendommeligt Farvand. Det er jo saaledes, at paa det første Par Mil fra Havet er det bredt og har ganske Fjordkarakter, det kan man ikke tage fejl af. Derpaa kommer der en ca. 1 Mil lang Strækning med Aakarakter med temmelig smal og stærk Strøm, og derefter kommer der atter et bredt Stykke med Fjordkarakter, derefter kommer der et Stykke, som strækker sig langt oven for Randers, hvor det er delt i en hel Mængde Løb, adskilte fra hinanden ved Holme. Det er vanskeligt at sige, om det er Aa eller Fjord. Jeg har forgæves søgt en Begrundelse af, hvorledes Regeringen kan sætte Grænsen netop der, og jeg er bleven saa meget mere betænkelig derved, som jeg ved, at der ikke heller andetsteds findes noget, som fastsætter Grænsen der. Den eneste Bestemmelse, vi have, og som siger, hvortil Fjorden strækker sig, er en gammel kongelig Befaling fra Frederik den 3dje af 2den April 1663, og som nærmest angik Anlæg af Fiskegaarde, idet det blev forbudt at anlægge flere Fiskegaarde, end der fandtes allerede den Gang. I dette Dokument siges udtrykkeligt, at Randers Fjord er Vandet fra Værums Bys Ejendomme til Havet. Værums Bys Ejendomme ere omtrent det Sted, hvor Fiskegaarden nu ligger. Det var Definitionen den Gang, at Fjorden strakte sig der fra ud til Havet, og der eksisterer vist ikke andre Definitioner og Bestemmelser, men saa maa man efter min Formening gaa ud fra, at dertil strækker Fjorden sig ogsaa nu; saa er det en gammel Ret, og derefter maa man handle for Fremtiden. Men saa forekommer det mig, at man ikke godt kan fastsætte, som man har gjort det i § 1, at Fjorden skal regnes fra Sønderbro ved Randers ud til Havet, medens Strækningen op efter til Fiskegaarden kommer ind under Ferskvandsbestemmelserne, idet man betegner det som Gudena. Jeg mener, at denne Strækning fremdeles maa henregnes til Fjorden, og de samme Bestemmelser, som gælde for den øvrige Del af Fjorden, bør efter min Mening ogsaa gøres gældende der, maaske dog med en lille Smule Forandring, idet der er Forskel paa Vandet, Dybden, Bredden osv. Som allerede antydet af andre ærede Talere, kunde der maaske gives særlige Bestemmelser for denne Stræk-